

L'Alzina

Butlletí municipal de Fontcoberta i Vilavenut | Núm. 298 | Abril-Maig-Juny 2026

L'ALZINA
Abril-Maig-Juny 2026
Núm. 298

Edita

Regidoria de Comunicació,
 Coordinació i Promoció
 Econòmica de l'Ajuntament
 de Fontcoberta

Coordinació

Carme Ferrando Callís

Disseny i maquetació

Mònica Sala Ametller

Impressió

Bàcula Editors SL
 (Banyoles)

Difusió

600 exemplars

Dipòsit Legal

GI-745/1983

ISSN

3081-2127

Amb el suport de

Diputació de Girona

03

Destaquem

Etares

04

L'Ajuntament informa

De dia en dia

Millores al carrer de Fontcoberta /
 Incorporació de la nova tècnica municipal
 / Reparació i repavimentació de carrers de
 l'entorn de la Plaça Catalunya / Millores als
 equipaments de l'escola / Plaça Conserge /
 Bar de la piscina municipal / Nous vestidors
 de la zona esportiva de Melianta / Brigada
 Jove / Reunió informativa sobre el plater /
 Jubilació Lourdes / Millores al magatzem
 municipal / Consorci de l'Estany / Millores
 en l'equipament i la imatge del municipi /
 Nova adquisició per a la brigada municipal /
 Aprovació definitiva de l'Inventari de camins
 municipals de Fontcoberta

Altres temes

Escrit de presentació de Carme Ferrando
 com a col.laboradora de "L'alzina"

9

Grups municipals

ERC

Junts

Més Fontcoberta

10

Esdeveniments

26ª Festa del Cargol de Fontcoberta
 2026 / Festa de la Saviesa, edició núm.
 30 / 43 Certamen Literari Comarcal
 Alzina Reclamadora de Fontcoberta /
 24a Trobada de cantaires / Resum de
 les últimes sortides del Triops Marxaire /
 Flama del Canigó / Activitats dels gegants
 de Fontcoberta / Festa del Roser 2026
 / 48a Exposició de Flors de Banyoles /
 Festa Major de Vilavenut / Pregó de Jaume
 Fàbrega la Festa Major de Vilavenut

24

Fets i gent

El Brot de Vilavenut a la Guia Michelin /
 Marçal Viñolas, campió de la World Cup
 2026 de patinatge artístic / Carta oberta de
 la família de Maria Teresa Tomàs / Demo-
 grafia abril, maig, juny 2026 / Canvis en la
 secció de demografia

26

L'entrevista

Jaume Colomer

28

El nostre patrimoni

Turons i indrets panoràmics que defineixen
 el nostre paisatge (i 2)

Normes per a la publicació de cartes i articles

L'ALZINA agraeix les cartes i
 articles dels seus lectors i escull
 amb preferència per a la seva
 publicació les cartes breus fins
 a 20 línies mecanografiades
 i els articles d'unes 45 amb
 lletra Times New Roman
 12. Tots els escrits hauran
 d'anar signats amb el nom
 i cognoms, encara que si es
 desitja es publicaran amb
 pseudònim. L'únic responsable
 del seu contingut és l'autor.
 Les cartes i els articles s'hauran
 de lliurar abans de tancar
 L'ALZINA preferiblement a
 l'adreça de correu electrònic
 butlleti@fontcoberta.cat o a
 través d'algun altre suport.
 L'ALZINA es tanca el dia 10
 del mes següent de cada
 trimestre. Queda prohibida la
 reproducció total o parcial de
 la revista sense autorització
 prèvia de l'Ajuntament de
 Fontcoberta o els autors.

Foto de portada

Els capgrossos de
 Fontcoberta visiten per
 primera vegada Vilavenut amb
 motiu de la seva Festa Major.
 Foto: Romi Yanes Ortega.

Etales

Ens agrada pensar que la informació en paper continua essent un petit tresor que ens acompanyarà sempre.

Cada dia, quan ens llevem, comencem una nova etapa que s'acaba a l'hora d'anar a dormir. Tot i que no s'acaba del tot, perquè sovint deixem feina per a l'endemà. I això és el que activa la ment i el cos: començar nous projectes o continuar-ne d'existents.

Això és el que ha fet en Jaume Colomer. Va iniciar una etapa que ha estat llarga i també molt fructífera, durant la qual ha coordinat informacions diverses, molt diverses, a través del Butlletí Municipal.

Han estat divuit anys recurrent el municipi, parlant amb la gent, recuperant la història de fets passats i donant veu a històries recents. Ha estat una tasca silenciosa, però constant: moltes hores dedicades a redactar textos, preparar entrevistes i cercar informació en arxius diversos...

No sé com deu tenir el despatx de casa seva. Ens el podem imaginar ben ordenat, amb un munt de carpetes que guarden informacions, petites o grans, però sempre valuoses i preparades per convertir-se en un article.

L'any passat ens va comunicar que volia tancar una etapa de la seva vida i que volia deixar la coordinació del Butlletí Municipal. La decisió ens va sorprendre, perquè pensàvem que voldria cloure aquesta etapa coincidint amb la finalització de la legislatura. Però no ha estat així. Prendre aquesta decisió, després de tant de temps treballant per a una revista municipal, segur que no ha estat fàcil.

Per això, avui li volem donar les gràcies pel temps que ha dedicat a la coordinació informativa municipal a través del paper i transmetre-li el nostre reconeixement pel valuós llegat cultural, històric, paisatgístic i social que ha deixat plasmat a les pàgines del Butlletí.

Som conscients que avui disposem de molts mitjans tecnològics per fer arribar les notícies a totes les llars. També sabem que vivim immersos en un bombardeig de dades que no sempre són fàcil de seguir. Tot i així, ens agrada pensar que la informació en paper continua essent un petit tresor que ens acompanyarà sempre.

Però la vida continua i cada dia ens planteja nous reptes. I vam contactar amb una persona que ja havia assumit anteriorment la coordinació del Butlletí i que, a més, sent una gran estima pel món de la cultura. Vam parlar amb la Carme Ferrando, que de seguida ens va dir que sí, que li faria molta il·lusió reprendre aquesta feina informativa.

La Carme actualment coordina el Certamen Literari i és una persona que sempre ha estat vinculada amb el món cultural de casa nostra. S'ha donat a conèixer com a escriptora amb la publicació de diversos llibres i col·labora en altres entitats vinculades amb la defensa de la llengua i la literatura catalana.

Ens complau saber que el Butlletí Municipal continuarà la tasca de fer arribar la informació i els esdeveniments siguin municipals, culturals, esportius, socials, històrics... de qualsevol mena, que hagin tingut lloc al nostre municipi, a través de les seves pàgines i que comptarem amb la inestimable experiència d'una persona que coneix aquest món.

Per tant, donem la benvinguda a la Carme en aquesta nova etapa que ara comença i li desitgem una tasca planera, enriquidora i constant, perquè pugui continuar coordinant el Butlletí durant molts anys. 🍷

L'equip de govern

L'Ajuntament informa

DE DIA EN DIA

Millores al carrer de Fontcoberta

Durant el mes de juliol, el Ple de l'Ajuntament de Fontcoberta aprovarà definitivament el projecte de pavimentació i soterrament de serveis d'un tram de les voreres de la carretera GIV-5136, a Melianta, entre el carrer Sant Feliu i la carretera GIP-5121. Aquesta actuació, amb un pressupost de 437.308,99 € (IVA inclòs), permetrà renovar les voreres, millorar-ne l'accessibilitat i soterrar els serveis existents, contribuint a millorar la seguretat i la qualitat de l'espai públic.

El projecte, redactat inicialment l'any 2019, s'ha actualitzat per adaptar-lo a l'increment dels costos dels materials i de la construcció dels darrers anys. Després del període d'informació pública, no s'ha presentat cap al·legació, fet que permet la seva aprovació definitiva. L'actuació compta amb una subvenció del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOSC).

Incorporació de la nova tècnica municipal

El passat 5 de maig es va incorporar a la plantilla de l'Ajuntament la nova tècnica municipal, Irene Puig

Escamilla, contractada a través del Consell Comarcal.

La Irene prestarà servei a l'Ajuntament tots els dimarts, de 9.00 a 15.00 h, i atendrà les persones que vulguin fer consultes relacionades amb permisos d'obres, llicències urbanístiques o la viabilitat de les actuacions que tinguin previst dur a terme.

Amb aquesta incorporació es recupera l'atenció tècnica a la ciutadania i es facilita l'assessorament en matèria urbanística.

Reparació i repavimentació de carrers de l'entorn de la Plaça Catalunya

La Diputació de Girona ha aprovat una línia de subvencions per a inversions financerament sostenibles, dins la qual a l'Ajuntament de Fontcoberta li corresponen 46.170 €.

L'Ajuntament ja ha presentat la memòria valorada i la corresponent sol·licitud de subvenció per executar diverses actuacions de reparació i repavimentació en carrers de l'entorn de la plaça Catalunya, concretament als carrers Berenguer Espasens, Llibertat i Sant Jordi.

Aquesta actuació contribuirà a millorar la seguretat de vehicles i vianants, facilitarà una circulació més còmoda, corregirà els desperfectes existents al ferm i allargarà

la vida útil dels paviments municipals, reduint alhora les necessitats de manteniment.

Millores als equipaments de l'escola

La Generalitat de Catalunya ha obert una línia de subvencions destinada a actuacions de reforma, adequació i millora (RAM) dels centres educatius públics d'educació infantil, primària i educació especial.

L'Ajuntament de Fontcoberta està preparant el projecte per presentar la sol·licitud dins el termini establert. D'acord amb la convocatòria, al nostre municipi li correspon un import màxim de 51.000 €.

Les actuacions previstes permetran continuar millorant les instal·lacions del centre educatiu, amb l'objectiu d'oferir uns espais més segurs, accessibles, eficients i adequats per a l'alumnat i la comunitat educativa.

Un cop presentada la sol·licitud, restarem pendents de la resolució de la Generalitat per poder licitar les actuacions i iniciar les obres.

Plaça Conserge

El passat 16 de juny es van dur a terme les proves selectives per cobrir la plaça de conserge de l'Escola Alzina Reclamadora, vacant arran de la jubilació de la Lourdes Quin-

Bar de la piscina municipal

tana, després de més de trenta anys de servei.

Un cop finalitzat el procés selectiu, el candidat que va obtenir la puntuació més alta va renunciar a la plaça. Per aquest motiu, s'ha ofert el lloc al segon classificat, que l'ha acceptat i s'incorporarà a mitjan agost perquè l'escola disposi del nou conserge abans de l'inici del curs.

En el següent número del butlletí us el presentarem oficialment i li donarem la benvinguda a la nostra comunitat educativa.

Bar de la piscina municipal

Amb l'inici de la temporada d'estiu, la piscina municipal ha estrenat una nova distribució de l'espai interior del bar. La principal actuació ha consistit a traslladar la barra al costat de la cuina.

Aquest canvi, sol·licitat per l'empresa encarregada de la gestió del bar durant aquesta temporada, té com a objectiu facilitar la feina del personal i millorar el funcionament del servei.

Amb aquesta actuació s'ha aconseguit un espai més funcional, or-

denat i adaptat a les necessitats del dia a dia, amb la voluntat d'oferir un millor servei als usuaris de la piscina municipal.

Nous vestidors de la zona esportiva de Melianta

El projecte de construcció dels nous vestidors a la zona esportiva de Melianta continua avançant. Actualment, les obres es troben en fase de licitació i s'hi ha presentat una empresa constructora. Un cop finalitzi aquest procés administratiu i s'adjudiquin els treballs, es podran iniciar les obres.

La construcció d'aquests vestidors permetrà que els equips de futbol disposin d'un espai propi, evitant així haver d'utilitzar els vestidors del pavelló municipal. Aquesta actuació contribuirà a una millor organització dels equipaments esportius i facilitarà l'ús dels vestidors interiors per part dels equips i usuaris del pavelló durant els entrenaments i les competicions.

A més, aquest equipament s'ha dissenyat amb una visió de futur, ja que està previst que, quan la pisci-

na municipal es traslladi a la zona esportiva, aquests vestidors també donin servei als seus usuaris, optimitzant així els recursos i les instal·lacions municipals.

Brigada Jove

Un any més, l'Ajuntament de Fontcoberta impulsa el programa Brigada Jove, una iniciativa adreçada als joves del municipi d'entre 16 i 18 anys amb l'objectiu d'oferir-los una primera experiència laboral i apropar-los al funcionament del món del treball.

El passat 3 de juny, el tribunal de selecció es va reunir per valorar les sol·licituds presentades d'acord amb els criteris de baremació establerts a les bases de la convocatòria. Un cop finalitzat el procés, ja s'han seleccionat els tres joves que aquest estiu s'incorporaran a la Brigada Municipal, on col·laboraran en diferents tasques de manteniment i suport al municipi sota la supervisió del personal de la brigada.

Aquesta iniciativa permet als participants adquirir experiència, responsabilitat i hàbits laborals, alhora que contribueixen a la millora dels espais públics del nostre municipi.

A dalt, d'esquerra a dreta:
Dolors Bustins, Pere Planas,
Lourdes Quintana i Xavier Cros.
A baix, la reunió informativa
sobre el PLATER.

A la pàgina següent, el mur
de tancament perimetral del
magatzem municipal.

Jubilació Lourdes

S'ha acabat el curs escolar 2025-2026, amb la jubilació d'una persona molt estimada a l'escola "Alzina Reclamadora": la Lourdes Quintana (Lu com la coneixien).

La Lourdes ja havia començat a vincular-se amb l'escola quan es va obrir de nou la de Fontcoberta durant els anys 80 del segle passat. I quan es va inaugurar la nova escola a Melianta l'any 1996 hi va continuar treballant com a conserge.

La seva manera de ser: treballadora, compromesa, organitzada, de confiança, d'un tarannà alegre i desimbolt, ha fet que les diferents promocions d'alumnes, mestres, pares i mares, l'hagin tingut com un referent per al tracte diari amb tota l'escola.

Per això, des de l'Ajuntament li volem desitjar que aquesta nova etapa de jubilació que comença a partir d'aquest juliol, sigui ben tranquil·la i agradable i la pugui gaudir durant molts anys.

Felicitats, Lourdes!

Milliores al magatzem municipal

L'Ajuntament de Fontcoberta ha iniciat les actuacions per millorar el magatzem municipal amb la construcció d'un mur de tancament perimetral, una actuació que respon a una demanda que feia temps que s'havia plantejat. Aquest tancament permetrà delimitar l'espai, incre-

Reunió informativa sobre el PLATER

El passat 12 de juny es va celebrar una reunió informativa a Can Jan, amb la participació dels ajuntaments de Crespià, Palol de Revardit, Vilademuls i Fontcoberta, per conèixer de primera mà què és el PLATER i com pot afectar els nostres municipis.

El PLATER (Pla Territorial Sectorial per a la Implantació de les Energies Renovables a Catalunya) és l'instrument que ha d'ordenar la implantació de les energies renovables al país. El pla estableix on és més adequat ubicar les noves instal·lacions d'energia eòlica i fotovoltaica.

Segons la proposta actual del PLATER, una part important del terme municipal de Fontcoberta podria esdevenir apta per a la implantació de grans instal·lacions de producció d'energia fotovoltaica. Aquesta situació afecta també molts altres municipis rurals, que s'han unit per demanar la revisió del document i reclamar una regulació més restrictiva que garanteixi una millor protecció del territori, del paisatge i de l'activitat agrària.

La sessió va permetre resoldre dubtes i conèixer millor un instrument de planificació que tindrà un paper important en el desenvolupament energètic dels pròxims anys i que pot tenir una incidència directa en el nostre municipi.

“Segons la proposta actual del PLATER, una part important del territori municipal de Fontcoberta podria esdevenir apta per a la implementació de grans instal·lacions de producció d'energia fotovoltaica.”

mentar la seguretat i protegir millor les eines, el material i els equipaments municipals que s'hi emmagatzemen.

Actualment, el mur ja està executat i només resta pendent la col·locació de la coberta, que permetrà completar l'espai perquè el material quedi totalment protegit de la pluja i de les inclemències meteorològiques. Amb aquesta actuació es milloren les condicions de conservació dels recursos municipals i es facilita una millor organització del magatzem.

Consorci de l'Estany

El passat 29 de juny, el Consell Plenari del Consorci de l'Estany, del qual l'Ajuntament de Fontcoberta

forma part, va aprovar el Pla Estratègic del Consorci de l'Estany per a l'Espai Natural Protegit de l'Estany de Banyoles i la platja d'Espolla per al període 2026-2029.

El document s'estructura en set eixos de treball: Natura, Cultura, Coneixement, Desenvolupament local, Ús públic i social, Educació, voluntariat i comunicació, i Gestió i administració. Així mateix, incorpora els objectius generals de la xarxa d'espais naturals protegits de Catalunya i els adapta a les necessitats específiques del nostre territori.

L'aprovació d'aquest Pla Estratègic representa un pas important per continuar treballant de manera coordinada entre els municipis que formen part del Consorci i per ga-

rantir la preservació i la valorització d'un dels espais naturals més singulars del nostre territori.

Milliores en l'equipament i la imatge del municipi

L'Ajuntament de Fontcoberta continua treballant per millorar els equipaments i els serveis municipals. En aquest sentit, s'han adquirit nous rètols informatius per renovar la senyalització de les entrades al municipi, substituint aquells que es trobaven deteriorats i que havien perdut llegibilitat amb el pas del temps. Alguns d'aquests rètols ja s'han instal·lat, mentre que la col·locació de la resta queda pendent de

Escrit de presentació de Carme Ferrando com a col.laboradora de "L'Alzina"

Hola a tothom,

Comencem una nova etapa del nostre butlletí municipal. Des d'aquest número, assumeixo amb molta il·lusió la coordinació d'aquesta publicació, prenent el relleu de Jaume Colomer, que durant molts anys ha dut a terme aquesta tasca de manera impecable. Soc conscient que ha deixat el llistó molt alt.

Vull agrair a l'alcaldeessa, Dolors Bustins, i al regidor Pau Miguel i a la resta de l'equip de govern la confiança que m'han fet. És una responsabilitat que afronto amb molta il·lusió i amb ganes de continuar fent d'aquest butlletí un espai proper, útil i interessant per a tothom, on, a més de la informació sobre el que passa al nostre municipi, hi tinguin cabuda també les històries, les activitats i tot allò que contribueix a fer comunitat.

I, sobretot, m'agradaria que aquest fos un butlletí obert a tothom. Per això, us animo a fer-nos arribar informació, opinions, propostes, suggeriments, o qualsevol cosa que us balli pel cap sobre com millorar aquest butlletí i també qüestions que considereu que poden ser d'interès per al municipi. Totes les aportacions seran molt benvingudes i, en la mesura del possible, tindran el seu espai.

Espero comptar amb la vostra participació i, sobretot, que aquest butlletí us faci sentir una mica més a prop de tot el que passa a Fontcoberta i Vilavenut.

Ens llegim!

Carme Ferrando i Callís
butlleti@fontcoberta.cat

l'autorització dels organismes competents, ja que s'han d'ubicar en carres de la seva titularitat.

A més, l'Ajuntament ha adquirit 15 taules i 96 cadires noves per ampliar el material disponible per a l'organització d'activitats, festes i actes municipals. Aquesta compra permetrà disposar de l'equipament necessari per celebrar esdeveniments com la Festa del Cargol, dinars populars, festes dels nuclis i altres activitats organitzades tant per l'Ajuntament com per les entitats del municipi. Amb aquesta actuació es milloren els recursos disponibles, es facilita l'organització dels actes i s'ofereixen unes millors condicions per a la participació de la ciutadania.

Nova adquisició per a la brigada municipal

Durant el mes de juny de 2026, l'Ajuntament de Fontcoberta ha formalitzat la compra de la furgoneta de la brigada municipal, un vehicle que fins ara es disposava en règim de rènting. Aquesta adquisició permet consolidar un recurs imprescindible per al dia a dia de la brigada, que utilitza el vehicle per dur a terme les tasques de manteniment, conservació i millora dels espais i equipaments municipals.

Aprovació definitiva de l'Inventari de camins municipals de Fontcoberta

L'Ajuntament de Fontcoberta ha aprovat definitivament l'Inventari de Camins Municipals, en compliment de l'acord adoptat pel Ple municipal en la sessió del 25 de maig de 2026.

Durant el període d'exposició pública es van presentar diverses al·legacions, que han estat analitzades i resoltes d'acord amb l'informe tècnic incorporat a l'expedient. Les modificacions derivades de l'estimació total o parcial d'aquestes al·legacions s'han incorporat a la versió definitiva de l'inventari.

L'inventari és una eina de coneixement i gestió del patrimoni viari municipal que permet identificar i documentar els camins de titularitat pública del municipi. Tanmateix, cal destacar que es tracta d'un document viu i obert, susceptible de ser revisat i actualitzat en el futur quan aparegui nova documentació, evidències o circumstàncies que justifiquin la incorporació de canvis o millores.

Podeu consultar el document a la pàgina web de l'ajuntament, a l'apartat a l'apartat Urbanisme / Exposició de documents. 📄

Grups municipals

A la demarcació de Girona hi ha grans diferències econòmiques i socials entre municipis que queden reflectides en l'anomenat Índex socioeconòmic territorial (IST), basat en dades de renda, nivell d'estudis i situació laboral dels habitants. Aquest índex va del 59,8 (major necessitat social) al 124,9 (major prosperitat). Es diu que els números parlen i si és així hem d'estar satisfets de viure en un municipi que té un IST per sobre del 119,9, el número 1 del Pla de l'Estany. Ara que el curs escolar ja s'ha acabat cal valorar l'esforç dels mestres per donar a la canalla la millor educació possible i a les famílies per la seva implicació en tot el procés escolar. Però no és només això: tots sabem ser un municipi petit implica dificultats per obtenir finançament per fer segons quines obres, però s'han fet i es continuen fent per tal de dotar-nos dels millors equipaments en tots els àmbits: depuradores, pavellons, escoles, camins rurals, etc. Qualsevol cosa té importància per algú i menys per algú altre. És obligació de l'equip de govern de trobar l'equilibri i no només pensar en una zona i un equipament concret sinó en les coses que cal fer per tal que tothom se'n aprofiti d'una manera o altra.

BOSCOS

Aquest butlletí arribarà a les cases del municipi a mitjans estiu, per tant, avui no podem valorar com hauran evolucionat les onades de calor que ens afecten des del juny.

L'estiu passarà i tornarem a pensar en com hem de resoldre els incendis forestals. Per això preocupa l'estat dels nostres boscos, veient com està el sotabosc, ple d'arbres caiguts que han generat una massa enorme de llenya seca fàcilment combustible.

No eren ecologistes els nostres avantpassats mantenint els boscos nets? Utilitzant el sotabosc com a palla o talant els arbres més vells per fer llenya per cremar a les llars de les cases, o fent carboneres al bell mig del bosc sense que es provoqués cap incendi?

Potser no cal mirar enrere, però sí que cal una política ambiental clara i neta procurant que el producte que genera el bosc tingui valor; que els propietaris de boscos vegin la necessitat de la tala per donar pas als arbres joves i en puguin treure rendiment. Necessitem recuperar els boscos d'alzines, roures i d'altres espècies en un equilibri just, per a la fauna i la flora autòctona i sobretot per evitar incendis.

El foc ho consumeix tot al seu pas i no fa diferències sobre allò que troba. Això és el que volem?

El bar de la piscina: un encert!

Petites actuacions com pintar, reubicar l'espai i canviar la barra de lloc... i quin canvi! Amb pocs diners es fan grans millores si es pensa abans d'actuar. Per què no es fa el mateix amb la resta de la piscina?

Però la realitat és una altra...

L'equip de govern destinarà uns 400.000 € públics a uns vestidors al camp de futbol, que ens eliminaran zona verda i espais de lleure. Un macroprojecte sense sentit amb la idea que serveixin per a una futura piscina que ni tan sols té el projecte fet.

Alternatives amb sentit comú

Uns vestidors més econòmics a l'entrada del camp, en zona asfaltada i amb les escomeses d'aigua i llum properes, serien molt més barats. Però el govern no s'ho vol ni plantejar, pot més l'orgull que la lògica.

Us imagineu què es podria fer amb projectes de 50.000€, 100.000€ o 200.000€?

- Rebaixar la profunditat de la piscina (més segura i estalvi d'aigua).
- Convertir-la en un sistema desbordant modern.
- Posar la gespa natural nova en tepes.
- Fer uns vestidors d'obra unificats i accessibles al costat del bar.

Uneix-te al nou canal de difusió de WhatsApp de forma **100 % anònima**, i estigues al dia de tot.

Esdeveniments

26ª Festa del Cargol de Fontcoberta 2026

El passat 26 d'abril va tenir lloc la tradicional festa del cargol. La jornada, que va reunir centenars de visitants, va omplir el pavelló municipal d'activitats, gresca i molts cargols.

El dia va arrencar amb un molt bon dia de sol. A un quart de deu, s'iniciava la Marxa del Cargol, una caminada/cursa apta per a totes les edats organitzada per Fontcotrail i que va tenir la seva sortida a la platja d'Espolla.

A partir de les deu, l'activitat es va traslladar al pavelló amb la Trobada de Puntaires del Pla de l'Estany.

A dos quarts d'onze va arribar un dels moments que molts esperen, els concursos amb cargols, com són la cursa de cargols, el cargol més gros i el més original.

A les onze començava l'esdeveniment per excel·lència, el concurs gastronòmic de cargols de cuinats caso-

lans. Aquesta edició va comptar amb el jurat format per la Fàtima del restaurant "La Trobada" de Crespià, en Pau Lleal cuiner de l'antic restaurant "Can Salvi" de Vilavenut i la Irene Compte cuinera del càtering "El Ginjoler". I les guanyadores i guanyador van ser: Maria Ayats en tercera posició, Manoli Garcia en segona posició i Nil Serra en primer lloc.

Seguidament, a dos quarts d'una del migdia, començava la Mostra Gastronòmica del Cargol, on els assistents van poder fer tastets de plats elaborats per més de 30 restaurants de la comarca, sumats als cuinats casolans i als de la cassola de la comissió de festes local.

Com és tradició, a dos quarts de tres de la tarda, es va fer el dinar popular, amb més de 400 persones. Per acabar, per amenitzar la festa, hi va haver una actuació

musical a càrrec del duet "Don de rumba". La mainada també va poder divertir-se amb els inflables tot el dia.

Així doncs, grans i petits vam poder gaudir d'una festa típica al nostre municipi i que, un any més, va ser un èxit.

Festa de la Saviesa, edició núm. 30

La Festa de la Saviesa de Fontcoberta, en la seva edició núm. 30 es va iniciar al matí amb una missa celebrada a l'església de Fontcoberta, acompanyada per les veus de la coral, que va contribuir a crear un ambient solemne i emotiu.

Tot seguit, els assistents es van reunir per fer la tradicional foto de grup i compartir un vermut, un moment de trobada i conversa entre els participants.

La celebració va continuar amb un dinar de germanor al restaurant La Carpa de Banyoles, on els assistents van gaudir d'un agradable àpat en un ambient festiu i cordial. La jornada va finalitzar amb una animada sessió de ball que va permetre allargar la festa i compartir una estona de diversió.

Els reconeixements a les dues persones jubilades més joves i a les dues persones més grans del municipi no es van poder lliurar durant el dinar, ja que les persones guardonades no hi van poder assistir. Per aquest

motiu, els premis es van entregar la setmana següent a l'Ajuntament, en un acte més íntim però igualment significatiu.

La Festa de la Saviesa continua sent una jornada molt especial per al municipi, un espai de convivència i reconeixement a la trajectòria i experiència de la seva gent gran i dels nens de l'escola Alzina Reclamadora de 4t ja que son ells els qui preparen l'obsequi.

43 Certamen Literari Comarcal Alzina Reclamadora de Fontcoberta

12

Hem acabat una nova edició del nostre Certamen literari, amb un important nombre de participants de les escoles i instituts de la comarca.

Durant aquests 43 anys, hem pogut anar copsant el canvi que hi ha hagut en la manera d'escriure dels nostres concursants. Actualment amb el cercador que tenim instal·lat al nostre ordinador, podem trobar diferents opcions d'una paraula concreta o li podem demanar que ens

faci un escrit donant-li una petita explicació de referència, malgrat que no és aquesta la proposta del Certamen Literari, si no la de què cada participant pugui treballar la seva idea particular amb la força de la seva creació.

El dia del lliurament de premis es va obsequiar tots els guanyadors i col·laboradors amb un detall, confeccionat pel Centre El Puig, que consistia en un clauer amb una paraula diferent a cadascun, molt adient a la proposta del certamen que és jugar amb les paraules per aconseguir un conte, una poesia, una història, que ens faci gaudir de la lectura amb les expressions de la nostra llengua catalana. També es va comptar amb l'actuació de Brindis, un grup musical format per uns joves artistes amb molta projecció de futur dins el món de la música.

Des de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Fontcoberta, volem felicitar tots els participants a aquest certamen i en especial als i les mestres i professors i professores de tots els centres escolars i instituts que fan possible la continuïtat d'aquesta manifestació cultural.

Volem agrair la tasca incansable del nostre jurat, format per Fina Ubasart, Teresa Sabrià, Shahib Khan, Irene Massanellas, Alba Domènech, Anna Capellera, Bàrbara Julbe, Balta Navarro i Carme Ferrando, que han emès el següent veredict:

Curs	Premi	Títol	Autor/a	Escola
3r Primària	1r	Desaparició de les lletres	Laia Daranas Peco	Pla de l'Ametller
	2n	Temps de l'any	Uriel Bach-Esteve	Camins
	3r	(Desert)		
4t Primària	1r	Un somni borrible	Lana Gomez Darné	Camins
	2n	Un gran premi	Mireia Pla Casadevall	La Draga
	3r	La Leila i les eines desaparegudes	Gal·la Montes	Sant Esteve de Guialbes
5è Primària	1r	Més que un lladruc	Aina Juan Bosch	Carles de Fortuny
	2n	La competició	Diana Masdevall	Casa Nostra
	3r	Rescatats al museu	Cesc Vila Vilar	La Draga
6è Primària	1r	Quan el temps es va equivocar	Aina Pradel Planells	La Draga
	2n	Fer l'impossible i una mica el ridícul	Deisi Cruz Alvarado	Pla de l'Ametller
	3r	La veritable història de Sant Jordi	Mercè Alsina	La Vila Baldiri Reixach
1r i 2n ESO	1r	Amor artificial	Joan Busquets Serra	Institut Pla de l'Estany
	2n	La noia que no arriba mai	Afra Saló Torrent	Institut Pere Alsius
	3r	Sóc la Mireia Sala	Djune Montané Pujabet	Institut Pere Alsius
3r i 4t ESO	1r	Les aranyes, suposo	Paula Moreta Busquets	Casa Nostra
	2n	Desocupada	Doae El Fatmi Ezzaouia	Institut Pla de l'Estany
	3r	Sang freda	Ariadna Vila	Institut Pere Alsius
1r i 2n BAT i Cicles Formatius	1r	Pell de porcel·lana	Aniol Garcia Herranz	Institut Pere Alsius
	2n	El pes d'un record	Anna Coma Vilà	Institut Pere Alsius
	3r	Què passa quan no passa?	Nina Mir I Aguilera	Institut Pla de l'Estany

24a Trobada de cantaires

El dia 17 de maig, i dins la Festa Major de Porqueres, la Coral "Fontcoberta canta" va participar de la 24a Trobada de Cantaires.

Enguany totes les corals participants, amb més de 150 cantaires acompanyats per diversos músics i sota la direcció de Glòria Bonal, varen interpretar una part de la

"Història de Catalunya amb cançons", amb la presència del seu autor, el compositor Antoni Ros Marbà.

Acabada la trobada, es va informar del poble que l'organitzarà l'any 2027, que serà FONTCOBERTA. Per tant, pel maig de l'any vinent el nostre poble acollirà una nova edició de la trobada de cantaires del Pla de l'Estany.

Resum de les últimes sortides del Triops Marxaire

A dalt, tota la colla damunt de la Serra de Busa (Solsonès)
A baix, bufant les espelmes a la Masia el Pujol (Solsonès).

18-19 D'ABRIL DE 2026: CELEBRACIÓ DELS 25 ANYS DEL TRIOPS MARXAIRE

Per celebrar aquesta efemèride vam escollir anar a conèixer la Vall d'Ora i la Serra de Busa, situades al municipi de Navès (Solsonès), al límit d'aquesta comarca amb la del Berguedà.

L'Aigua d'Ora, el riu que en creua el territori, passa pel costat del bonic monestir de Sant Pere de Graudescales, romànic del segle X, que visitarem. Aquest riu donava força a les moles de dos molins fariners que generaven electricitat per a diferents masies. I per conèixer la seva

història hi ha la gent de l'Ecomuseu de la Vall d'Ora, format per l'antiga escola de la Vall, ca l'Ambrós i cal Guirre. Nosaltres vam contactar amb ells i vam poder descobrir com era la vida a les masies al segle XIX i quins treballs s'hi realitzaven. La Vall d'Ora ha estat identificada també com una de les possibles localitzacions on va morir Guifré el Pilós i per això s'hi pot veure el seu monument.

I després de conèixer la seva història, l'endemà vam caminar per l'altiplà de la Serra de Busa, des del qual vam gaudir d'una vistes impressionants del relleu del Solsonès des del Mirador del Capolat i descobrírem el Capolatell, conegut també com a la presó de Busa. Se'l coneix així perquè durant la Guerra del Francès (1808-1814) fou utilitzat com a presó dels soldats de l'exèrcit de Napoleó.

La Masia el Pujol, amb 3 segles d'història, és la casa que ens va acollir als 27 triopaires i on hi bufarem, amb una joia compartida per tots, les corresponents espelmes.

17 DE MAIG: RIERA DE GORNERS

De l'àrea de pícnic del Pins, a Sant privat d'en Bas, en surten molts camins. El que puja a la Mare de Déu de les Olletes i Puigsacalm, el que segueix el Gurn i va al Salt del Sallent... Però nosaltres en varem fer un que no coneixíem: el que ressegueix la Riera de Gorners. Aquesta ruta,

Sortida a la Riera de Gorners.

molt menys visitada, conté incomptables i bonics salts (Salt de la Font de Gorners, Salt de Gorners...) i un grapat de capritxosos gorgs (Gorga Blava, Gorga de Can Roc...) que a l'estiu es converteixen en autèntiques piscines naturals, sota un frondós bosc gairebé verge.

La tornava la vam fer per una pista molt panoràmica que ens va portar a la casa de Gorners i al Puig de l'Amat. Els que vam fer la ruta –menys dels que ens pensàvem– vam gaudir de valent d'aquesta fantàstica i recomanable ruta.

Sortida al Pic de Bacivers dels Prats.

21 DE JUNY: PIC DE BACIVERS DELS PRATS (2.844 m)

El mes de juny sempre el dediquem a fer algun cim del Pirineu, per estar una mica més frescos. Amb tants anys d'història però, costa ja trobar un cim que no haguem fet. I aquest era un d'ells. En aquesta ocasió la ruta va ser guiada per la Neus i la Mònica que van triar el camí menys difícil –sense passar pel Pic de la Dona– per fer l'ascensió. No cal dir que durant el trajecte varen gaudir d'unes vistes espectaculars... I per rubricar la caminada van acabar pujant al Bastiments!

En aquesta ocasió també van ser pocs, però aquesta vegada té explicació. Alguns triopaires estaven fent una part de la travessa "Carros de Foc" i... la veritat és que no tothom està capacitat per fer aquesta exigent ruta... I a l'estiu ens espera la preciosa Vall de Galba, al Capcir. Què més volem?

Pere Llorens

Flama del Canigó

A dalt, moment de la rebuda de la Flama del Canigó.
A baix, encesa de la foguera de Sant Joan.

Celebrem Sant Joan amb petards, coca dolça i cava, però també amb l'arribada de la Flama procedent del Canigó i la lectura del manifest de la diada.

Un grup de fontcobertins i fontcobertines, s'acosten al Puig de Sant Martirià per donar la benvinguda als portadors de la Flama que anaren a recollir al Canigó. Foc nou que encén la mítica foguera i dona pas a tota la revetlla de Sant Joan.

Des de l'Ajuntament volem donar les gràcies a aquestes persones que any rere any, recullen aquest foc nou i el porten a Fontcoberta mantenint viva la tradició que agermana tots els pobles catalans.

Activitats dels gegants de Fontcoberta

MAIG 2026

Contacta amb nosaltres, en Tristan Sadones de l'arxiu «Univers des Géants» de Bèlgica perquè està realitzant un inventari internacional de gegants i ens demana informació del nom del gegant, la història, la data que es va estrenar i un foto. Des de la colla de Gegants i Capgrossos de Fontcoberta, col·laborem amb ell fent arribar tota la informació que ens demana. Agraïts per la seva feina!

El **Diumenge 17 de Maig del 2026**, la colla de capgrossos de Porqueres ens van convidar a participar a la **festa major de Porqueres** amb una cercavila del centre cívic fins a la zona esportiva juntament amb Gàrgoles de Foc. Un plaer compartir aquesta jornada amb la colla de capgrossos de Porqueres!

A l'esquerra, a dalt, els Gegants a la festa major de Porqueres. A baix i a la dreta, els gegants a la festa major de Vilavenut.

El **dissabte 23 de Maig** ens van convidar a la **festa major de Vilavenut** on vam fer una cercavila pel poble ballant amb els capgrossos, els cargols, els triops i el gegant, en Jan Benajam.

Moltes gràcies Vilavenut! I també moltes gràcies per l'acollida i el berenar que ens vau oferir!

Esperem seguir compartint cultura i tradició del nostre poble!

Festa del Roser 2026

Aquest mes de maig es va celebrar la Festa del Roser o Festa Petita de Fontcoberta. Aquesta festivitat aplega alguns veïns del poble per fer un passacarrer i cantar els tradicionals goigs. Aquests cants consisteixen en l'enfrontament de dos grups cantant i alçant la veu cada estrofa un xic més forta. Aquesta tradició es va perdre a finals dels seixanta i principis dels setanta del segle passat i va ser recuperada el 1998. Malgrat que s'ha mantingut des de llavors, actualment és molt poc coneguda pels veïns. Tot i tenir un caire religiós, la part del passacarrer és una senzilla tradició que s'hauria de procurar no perdre una altra vegada. És un ambient acollidor i comunitari que contrasta amb la magnitud de la Festa Major d'estiu.

L'ofici religiós en honor a la verge és un moment de retrobament on el passat i el present del poble es donen la mà. L'acte central i més emotiu de la diada és, sens dubte, el cant dels goigs a l'interior de l'església de Sant Feliu. Quan les veus canten, les estrofes dels goigs la fan ressonar.

A la sortida hi ha un petit refrigeri popular i es fa la rifa dels donatius del cant del matí als carrers. Tot això, fent passar l'estona abans de dinar i explicant anècdotes.

48a Exposició de Flors de Banyoles

L'Ajuntament de Fontcoberta ha participat a la 48a Exposició de Flors de Banyoles, que va tenir lloc del 4 al 8 de juny, amb un espai artístic consistent en un mural que simbolitzava el nostre municipi i amb una cascada de flors, com si ragessin d'una font.

Va ser creació d'un grup de dones que assisteixen al Casal de la Gent Gran, a les quals l'Ajuntament vol donar les gràcies per les hores de treball que hi varen dedicar, així com també agrair el material divers que varen aportar diferents famílies per acabar de completar tot el muntatge artístic.

Festa Major de Vilavenut

Acabades les festes nadalenques i després d'unes setmanes de descans, la Comissió de Festes de Vilavenut es posa en marxa per programar les activitats de la Festa Major.

És una festa que cada any canvia de dates i, segons com caigui la Setmana Santa, pot celebrar-se al maig o al juny, ja que va lligada a la Segona Pasqua o Pasqua de Pentecosta.

Una setmana abans de la Festa Major es va celebrar el 33è Campionat de Botifarra, que va comptar amb una gran participació. Des de fa dos anys, aquest esdeveniment sembla que va clarament a l'alça.

La Festa Major va començar amb el tradicional pregó, que aquest any va anar a càrrec del Sr. **Jaume Fàbrega i Colom**, nascut a Vilavenut l'any 1948. Escriptor, periodista, gastrònom català i doctor en Filosofia i Lletres, és considerat un dels crítics gastronòmics més importants dels Països Catalans i un dels principals escriptors gastronòmics de la Mediterrània.

Un pregó molt interessant, va fer un recorregut per les seves vivències a Vilavenut. Va ser un autèntic costu-

18

A dalt, karaoke de festa major.

A l'esquerra, Tona Gafarot actuant al Festival Recòndit.

mari del poble durant els anys de la postguerra, recordant l'ambient que s'hi vivia: les cançons, l'escola, els hostals, la vestimenta, les festes, la llengua, la religió, els diumenges, la família, l'alimentació, els àpats, els vehicles... Va cloure la seva intervenció parlant dels nous temps i de les activitats que avui se celebren a Vilavenut.

Tot seguit va tenir lloc una cantada d'havaneres a càrrec del grup **Vela Blanca**, seguida d'una sardinada amb molta participació i molt bon ambient. La jornada va acabar amb un karaoke d'allò més divertit. La Festa Major havia començat amb moltes ganes de gresca i xerinxola.

L'endemà, dissabte, la jornada es va iniciar amb una caminada circular, seguida d'un vermut popular i d'un dinar de Festa Major amb entremesos i amanida. El plat principal va ser un excel·lent rostit de Festa Major ela-

19

borat pels cuiners del poble, acompanyat d'un bufet de postres casolanes i de grana i moscatell, fent honor al grup **Grana i Moscatell**, que des de fa dos anys amenitza la sobretaula.

La festa va continuar amb uns divertits jocs de fusta per a totes les edats, organitzats per **Djocs**, i seguidament la **Colla Gegantera de Fontcoberta** va posar el punt final a la festa infantil amb una gran participació.

A la nit van començar els concerts amb **Els Skaldats**, seguits pel grup **Drumbers**. I, com que encara quedaven ganes de festa, la jornada es va allargar fins a la matinada amb la música d'un DJ.

El diumenge es va iniciar amb una demostració de puntes al coixí a càrrec de les **Puntaires de Banyoles i Comarca**. A continuació es va celebrar l'ofici solemne, acompanyat musicalment per l'**Orquestra La Principal de Porqueres**.

Seguidament, **Jaume Colomer**, autor del llibre *La Parròquia de Vilavenut*, va oferir una interessant i amena visita guiada per l'església, els seus voltants i el campanar.

Acabada la visita, es van ballar tres sardanes i es va oferir un vermut popular. La Festa Major es va cloure a la tarda amb el concert de **Tona Gafarot**, inclòs dins del Festival ReCòndit.

Un cop finalitzada la Festa Major, el balanç va ser molt positiu. Les activitats, pensades per a totes les edats, el bon temps i l'excel·lent ambient van contribuir a fer d'aquesta una edició molt reeixida.

Que sigui per molts anys.

Visca la Festa Major de Vilavenut!

A dalt, sardanes a Vilavenut.

A baix, la visita guiada amb Jaume Colomer.

Pregó de Jaume Fàbrega la Festa Major de Vilavenut (n. A Vilavenut, 1948)

Vaig néixer a Can Tarrés, però compartia la vivència amb la casa pairal, cal Xerrich, on hi vivia amb l'àvia paterna i un pastor, en Pitu, procedent de Queralbs. El pastor em va influir molt: em va ensenyar nous mots i nous productes, com pa de sègle, el serrat, l'ús del ganivet i del pixaner de porc per greixar les botes... Em contava que el capellà li feia màgia aixecant-li la barretina, no hi creia i només anava a Missa per Nadal i em formava fent-me escoltar la Pirenaica... A les festes ens regalava un xai. Aquí hi tenim el trull per fer oli i li la tina i al premsa per fer vi.

Teníem masovers i mossos: cal Flequer, can Moixac, Mas Ventós –on, quan hi anava, em donaven Pa amb mel. Els seus bucs.

Els meus primers records d'infància amb data són del 1957, marcat en un calendari de Can Salvi que sempre teníem a la cuina. L'any 1956 va ser l'any del fred, i va suposar un fort viratge a casa: el pare va arrabassar totes les oliveres, vam deixar de fer oli al trull –en fèiem per tota la contrada– i ens vam arruïnar. A partir de llavors tot eren maldecaps –que si no hi havia diners, que sí les contribucions, que sí els burots...–. La meva àvia era mestra i havia viscut a l'annex de Can Salvi, i la meva mare també ho era, però feia de pagesa, alternant amb la feina de mestra. Els dimecres amb la tartana anàvem a vendre ous, pollastres, conills, etc., en una pollera. Hi havia ous “pigallats”, que eren els més apreciats. Jo contribuïa a l'economia de la casa, conduint els conills i anar-los a buscar menjar –màstec, cosconilles...–, així com cargolins per als ànecs, netejant les gàbies, ajudant a les feines del camp, etc. De fet, pel meu contacte amb els animals, durant tota la infància vaig tenir brians.

Ambient i escapades

Sempre dic que he anat de l'Edat Mitjana a Internet. Aïllament: vaig veure posar rocs a la carretera i després enquitranar-la, però sentia l'aïllament del poble, que m'ofegava. No tenia cap sentiment del paisatge, com tenien els amics urbans. De fet em vaig escapar dues vegades; la rimer vaig arribar fins a Martís, on, en veure'm afamat i cansat –però alegre– em van donar pa sucat amb tomata.

L'escola era fosca, humida, gelada a l'hivern i un forn a l'estiu, i un bon punt sinistra. Ho pal·liava el fet de fer algunes excursions: Arenys de Mar, on vaig veure per primera vegada una màquina de tren de vapor, que em va impactar.

Lajuda americana al franquisme ens va portar llet en pols, mantega i formatge, que la meva mare repartia a l'escola. Un absurd, perquè tothom tenia vaques i no es-tàvem avesats ni al formatge ni a la mantega, que era el típic regal quan algú venia de Lorda (Lourdes), així com el cafè Sant Louis, ja que correntment beviem malta o xicòria.

Pares i família

El meu pare era pagès i la mare mestra mestra. Per la diferència de *status* (o d'edat), quan es van casar els van fer esquellot emparedant la porta de la casa. Es van casar de negre, com era costum. La mort d'una germana va trasbalsar la mare. La mort era molt present i, fins de molt petit, estava avesat a veure cadàvers. Hi havia renyines familiars, suposo que a causa d'herències o termes. Teníem un metge aconducat, el doctor Juncà, al qual pagàvem en espècies (llocs, pollastres, etc.)

Lavi de Banyoles –on vaig anar a viure quan vaig començar a anar a l'Acadèmia Abat Bonito, on el sr. Bragulat em va marcar molt– era tractant de bestiar. Li faltava un braç i era molt adust. L'àvia mestra era més culta que la meva mare i em parlava d'una branca rica de la família que fins i tot tenien una criada negra que es deia “Panxita”. A Vilavenut teníem bons veïns: el flequer, el carreter, el ferrer (llocs on m'encantava estar), hostalers, particularment can Salvi, on m'hi esquilaven i anava a comprar botifarres –que eren boníssimes– per terces o a comprar cinc cèntims d'estaca'm aquí, que formava part de les bromes dels adults, com fer-te veure la padrina, passar la barba sense afaitar per la cara... Amb la majoria de parents –sé que n'hi havia a Navata, Olot, a Fontcuberta i la Ferrés–, a Olot hi anava a passar la Festa Major, –la Bisbal, Calonge... Aquí, un any hi vam anar l'estiu i vaig veure el mar per primera vegada a la vida. Per una renyina, no hi vam tornar més, i sempre ho vaig enyorar. També a l'Escala em va impressionar la fila de barques amb els fanals de l'encesa. Un cop a la setmana un pescador de l'Escala passava al poble per vendre el seu peix: sardines, bogues, anxoves, llucets, rogers, capellans, nero, lluç, calamars...

Les cases

- Can Tarrés, on vaig néixer. Datada del 1849, però té uns baixos (corts) amb arcs de pedra de tradició medieval. Es va ampliar, per davant, com és costum en les masies, als anys 60.

- Cal Xerrich. Amb algun arc o porta de tradició medieval. Ampliada el 1945 amb un tancat i uns grans badius.
- Mas Ventós, en un tossal, o i annexos a can Tarrés, cal Bonic, can Moixac, cal flequer, Mas Ventós. L'escàs confort i comoditat d'aquesta masos o casones contrastava amb el luxe que veia a can Puig de Vilademí, on alguns diumenges anava a jugar.

El quadre era completat per bassa, el safareig, els pous –que el meu pare havia trobat, ja que era saurí–. I els rius i rieres, i les gorgues –la Font de Caganell, on anàvem sovint– els camps i els horts –com el de l'Artiga–. De la gorga de la riera de Farga la meua àvia de Vilavenut, que era una dona il·letrada però sàvia, em contava una llegenda relacionada amb les dones d'aigua; amb ella anàvem a cercar herbes medicinals –per exemple al Pla de Martís–, a la Font Santa... També l'acompanyava a caçar múrgoles, però es va morir sense explicar-nos les clapes on les trobava. Jo anava a caçar orelles de gat en un bosc de Cal Sastre.

Objectes

Objectes de pagès, ara força desconeguts, però que formen part de la meua meua memòria: pescapous, burro o maridet –tot i que que a cal Xerrich, amb uns llençols de cànem fredíssims m'escalfava amb un rajol posat al foc a terra i embolicat amb un drap–, planxa amb caliu a dins, trespeus, clemàstecs, molls, torradora... Tràmec, cavic, podall, volant, dalls, perxa, força (de fusta i de ferro), roleu, rampí, tamborell, bravant, màquina de segar –que jo menava–, “cossetxada”, màquina de ventar, d'espellonar... I a can Tarrés un braser que feia servir quan estudiava en una habitació molt petita, i on em van trobar desmaiata.

Neteja

Fèiem servir una palangana, el safareig, o el viver. No hi havia cambra de bany, només una comuna. A can Tarrés

hi havia una dutxa exterior, però sense aigua calenta. Fèiem servir sabó fet amb el greix de perol.

Malalties més corrents eren els refredats, esgarrinxades, trencs, brians, i per als vells, feridura. Els petits vèiem les morts i suïcidis –n'hi va haver un a la família– de prop.

Animals

Teníem una mula –una vegada, com a càstig, em van tancar tota la nit a la cort de la mula, fosca i insalubre–, matxo, ase, porc, vaques, gallines, conills, “pajarites”,

ànecs, oques. Als badius de can Xerrich hi havia un colomar; els parrupeigs dels coloms no em deixaven dormir a la migdiada, com els raucars de les granotes de la bassa de can Tarrés. Conills porquins, fura, gossos, un parella de bassets –ja que el pare era aficionat a la cacera– i gats esquerps. Jo caçava pardals, però també serps, llangardai-xos... Temíem el teixó i la guilla, que assolaven els cultius o el corral. Una imatge surrealista que em va impactar molt va ser la d'una mula penjada d'unes corretges en un tancat de Cal Xerrich, per un esllomament. A vegades anava a menar la truja, assitia de matinada e una vaca vedella, feien

que m'incomodaven. També veia el pastor com clavava una ganivetada al ventre inflat de les ovelles i assitia a les visites de manescal.

La religió

Mossèn Costa, ens feia la Doctrina amb una canya. Ens parlava de Pecats reservats. El Catecisme, sorprenentment, era en català. La meua mare, per Sant Josep li regalava una plata de crema decorada amb merenga i xocolata. El pare, que s'hi havia barallat per alguna cosa de “trones avall” o la mà llarga, anava al cor. Al rector li

agradava caçar i una vegada que fangava al seu hort, en pantalons, vaig veure que era un home normal!

Per Nadal fèiem pessebres, per Setmana Santa sonava el carilló i anavem a matar jueus amb la carraca. Adornàvem l'església amb Ciris (de can Salvi, guarnits amb boniques sanefes de paper) sembrats; fèiem vetlla i jo, com a escolà, acompanyava el "mossèn" (en realitat dèiem "mos-san") a fer el Salpàs. Festa Major: netejàvem la casa, hi posàvem adorns i passàvem oli de llinosa als mobles. A Cal Xerrich hi teníem dos músics a dinar, i pel menjar es tirava la casa per la finestra. Enterraments, bateigs (es tiraven joguets i confits). Primers Divendres de mes. Missió a Centenys per convertir-nos, on ens van ensenyar una *Llanter-*

na màgica. Comunió i confessió, sempre amb neguits pels pecats no confessats o per mossegar l'hòstia i les penes de l'infern. Mes de maig, fèiem altars amb flors. Per cert, a la meua mare li agradaven, i a casa sempre n'hi havia un pitxer, que el pare criticava dient que no servien per menjar. Jo mateix vaig construir un petit jardí. A l'església hi havia uns frescos en grisalla que per desgràcia es van malmetre quan es va fer la seva restauració frescos, així com un altar os es desaven les toies de les núvies i el carilló.

Cançons.

Per vostra passió sagrada, les modes impures l'infern fan cremar, a les ànimes oiú que criden *ai que dolor* i els goigs que les dones cantaven a l'església... Cançons de Nadal, també corrents.

La meua mare cantava cançons tradicionals: *A la vora de la mar*, *La donzella va a la font*, *La Balanguera*, *Ai adéu Mariagneta*, *La dama d'Aragó*. El rector de Vallfogona es cantava al meu poble, i sembla que no existeix enlloc més. A la Ràdio: música andalusa, Boleros (*Reloj...*). *Corridos* (*De piedra ha de ser la cama*, que de petit cantava sense entendre'n la lletra...).

El vestit i els complements

La mama –com li dèiem, i tractàvem els pares de vostè– apedaçava la meua roba, i quan venia alguna visita tenia vergonya. Elàstics i calces curtes. Sabates noves pel Ram. Sandàlies de goma a l'estiu. Per la Festa Major un vestit que ella mateix cosia i en feia fotos amb una Kodak antiga.

Jocs de nens: arrancar cebes, místric, monedes a la paret (pica paret), marro, boles... Construïem barraques, feia taperades, avions, una carraca o meca. Corda, cavall fort. Petadores, tancs (que pujaven el pupitre i no he documentat enlloc més). Pilota, futbol. Parxís.

Dinar popular de festa major.

Els homes ens feien bromes pesades: Veure la padrina. Estaca'm aquí. Passar la barba a la galta. Esquilada i espetec de dits. Demanar per encendre el cigarro i tornar-lo pel costat encès.

Bromes: galàpets amb una cigarreta a la boca fins que esclatava, carros estimbats, corda al mig de la carretera per fer trabucar una moto, passar un pixaner a la verxa o contrabaix.

A l'hostal es jugava al truc, canari, botifarra. Els homes demanaven "mitja proció" (de bacallà, pota i tripa, etc.), que mai vaig poder menjar i m'ennaigava, com m'ennaigaven les "dulces". Les dones jugaven a la brisca en un garbell: "Quin no arrisca no pisca".

Lectures i música

Vaig descobrir un amagatall amb llibres de l'Escola Republicana en català. Els vaig devorar, i vaig arribar a aprendre català. Llegia el *TBO*, *Capitan Trueno*, *Hazañas Bélicas*, *Vidas Ejemplares*, *Superman*, *Batman*, *Pedro Al-cázar y Pedrín...* *El Correo Catalan*, *La Vanguardia*, *Mecánica Popular*. Revistes mexicanes, nazis (*Signal*, *Mundo Hispanico...*), *Reader's Digest*. Com que no suportava les cançons de la ràdio, escoltava a la nostra Telefunken emissores àrabs (suposo que algerianes).

El porc

El dia de matar el porc es feia llom fregit i sang i fetge, arròs, mongetes. Els nens hi ajudàvem.

Es feia cansalada, greix, greixons. Sagí. Greix de perol. Botifarra negra, de fetge, de perol, dolça. Prima i gruixuda. Fuet, llonganissa. Fuet dolç. Costelló canfitat. Cansalada grassa, virada, ventresca, gorgil. Lloms. Pernil (dessalat). Ossos, morro, orella, peus salats.

Els millors embotits s'encetaven pel segar i el batre, on jo em delia pel menjar, les truites de farina, les esplèndides amanides, la sopa de mongetes tendres, les plates curulles de suculents rostits...

Els aliments

La cuina: foc a terra, fogons, cuina econòmica (a can Tarrés, però només es feia servir per les festes) fogó portàtil (per les festes). Venia una cuinera de lloguer, la Pieta de can Frigola.

El pa era de la nostra farina i de cal Flequer, l'oli del trull propi, el vi de el raïm anat a buscar a Pau, les olives de la nostra collita

La cuina i les festes són el millor record de la meua infància. Haig de dir que tant la meua mare com les meves àvies, eren unes excel·lents cuineres.

Àpats

Escudella, farro, sopa de farina, de sofregit, de menta, llegums, verdures, de peix, patates aixafades amb toma'ta, arròs de múrgoles, Arròs, platillo, rostit. Patates farcides, canelons, arròs de colomí era famós el de la meua àvia de Banyoles), costelló amb patates o amb castanyes, escudella de flamets. Escudella de rabequet. Ous. Escudella d'arròs i fideus amb sagí. Truita de farina. Favas ofegades, estofat (la meua àvia el brodava). Peix (mercat de Banyoles i pescador de l'Escala. Postres: flam, crema, castanyes. Fruita com pomes del ciri, camoses, cireres de cor de colom, peres de Sant Joan, prunes i plàtans, peres llimoneres i taronges que es compraven al mercat de Banyoles. Fruita cuïta. Pomes amb tap. Torradetes de Santa Teresa. Brunyols. Costelles

Festa Major: Sang i perdiu (esmorzar). Entremesos, platillo i rostit. Verdura per sopar. Rom negrita, grana de capellà.

La cuina de cada dia era més frugal, i a vegades minimalista i avorrida. Jo teia avorrida l'escudella i carn d'olla –que ara enyoro– i els dimecres quan anàvem a mercat per dinar menjàvem un simple plat de cigrons amanits amb oli a ca la Valentina.

Nostàlgia i nous temps

No és un discurs de la nostàlgia. M'agraden els temps actuals. M'agrada que el poble estigui endreçat, polit i il·luminat. Que s'hi celebrin manifestacions d'art, el Pessebre Vivent, el Birravenut, el Concurs de Botifarra, la Sardinada... I que hi hagi un restaurant amb nous aires, tot i que sempre enyoraré la cuina de Can Salvi. Que hi hagi nous estadants d'altres professions, sigui a can Donai o a cal Xerric o que s'hi faci turisme rural.

Però aquestes vivències i records d'un temps passat han inspirat la majoria dels 100 llibres que he publicat, com per exemple: *La cuina dels pastors*, *Cap i pota*. *El gran llibre dels menuts*, *Conserves casolanes*, *El gran llibre de la cuina de les àvies*, *La cuina de pagès*, *Els 4 elements i les arrels del menjar*, *Memòries del gust*. *La cuina del Pla de l'Estany*, *La cuina gironina* i fins i tot els 7 o més de cuina marinera. I molts més, entre ells el de pròxima publicació, *El gran llibre de l'escudella*. 🍲

Fets i gent

El Brot de Vilavenut a la Guia Michelin

Des d'aquest juny, Fontcoberta compta amb un restaurant inclòs a la Guia Michelin. El Brot, situat a l'antic Can Salvi de Vilavenut, ha estat incorporat a la selecció de restaurants recomanats per la guia. Nascut el 2022, el projecte d'Isaac Jover i Sergi Fàbregas proposa una cuina vinculada al territori: producte de proximitat, radicalment de temporada, ecològic sempre que és possible i procedent, en gran part, de petites productores de l'entorn. La carta evoluciona amb les estacions i revisita sabors coneguts amb tècnica, sen-

sibilitat i respecte pel producte. El Brot és un espai cultural i de trobada, amb concerts, xerrades i tastos. Un reconeixement que posa Vilavenut i el municipi de Fontcoberta al mapa gastronòmic. Més informació: cuinadeterminori.cat

Marçal Viñolas, campió de la World Cup 2026 de patinatge artístic

El mes de maig, el patinador Marçal Viñolas, membre del CPA Cornellà del Terri (integrat al CPA Pla de l'Estany), i veí de Fontcoberta, s'ha

proclamat campió en la categoria infantil esport men a la prestigiosa Copa del Món 2026 celebrada a Alemanya. L'actuació, amb una gran solidesa tècnica, li ha permès superar rivals de l'elit internacional.

Amb una brillant puntuació de 57.90, en Marçal ha assolit la medalla d'or, portant el nom de Fontcoberta al capdamunt del podi internacional. Aquest èxit és el resultat del seu esforç personal i del treball compartit amb les seves entrenadores, Nuri Barros i Carla Collado.

El seu esforç constant i intens ha fet realitat aquest èxit esportiu del qual des de l'Ajuntament de Font-

A la pàgina anterior, Isaac Jover –a l'esquerra– i Sergi Fàbregas, socis d'El Brot'.

A dalt i al detall, Marçal Viñolas. A baix, acte d'homenatge a la mestra Maria Teresa Tomàs.

coberta ens en sentim orgullosos i li transmetem la nostra enhorabona en nom de tot el municipi.

Desitgem que aquesta fita sigui l'inici d'una brillant trajectòria en el món del patinatge artístic i que pugui aconseguir més podis en un futur. Ànims i endavant, Marçal!

Carta oberta de la família de Maria Teresa Tomàs

Tot l'entorn de la Maria Teresa Tomàs Huerva vol mostrar el seu agraïment a totes les persones que varen assistir a l'acte del dia 11 d'abril a l'escola de Fontcoberta i a les que hi volien assistir i no van poder. Agraïment també per l'Alcaldesa i la Directora de l'escola per la seva col·laboració. Agraïment pel Cor Gospel Girona per la seva participació. Agraïment per la companyia i per l'emotiva participació en l'acte. Moltíssimes gràcies.

Demografia abril, maig, juny 2026

NAIXEMENTS

15-02-2026: Carla Maynou Martos.

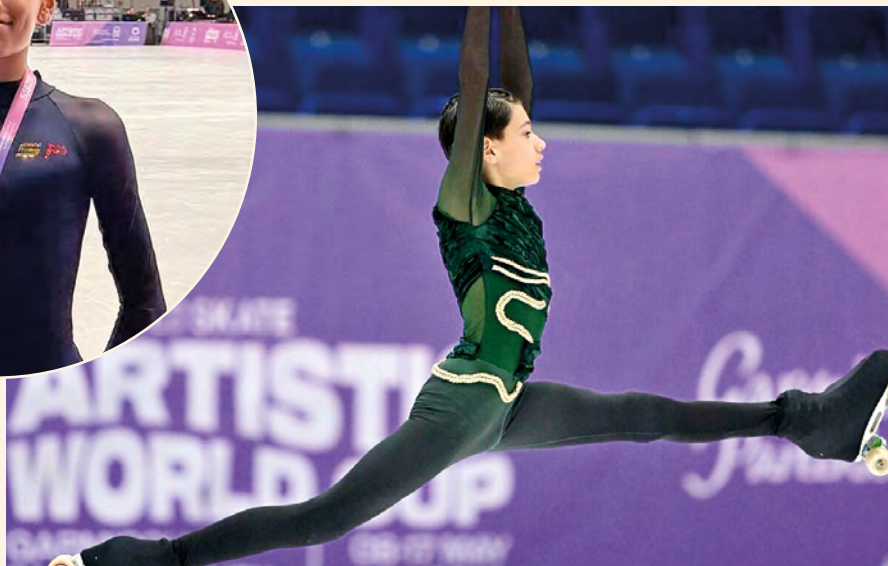
DEFUNCIONS

05-04-2026: Pilar Soldevila Soler.

CASAMENTS

No n'hi ha hagut cap.

**Nota: La demografia correspon als registres de l'Ajuntament.*

Canvis en la secció de demografia

A partir del proper número de "L'Alzina", la secció de naixements, matrimonis i defuncions del butlletí municipal es publicarà d'una manera diferent.

Amb l'objectiu de garantir la protecció de les dades personals i respectar la voluntat de les famílies, a partir d'ara només es publicarà aquella informació que sigui comunicada directament a la redacció del

butlletí per les persones interessades o pels seus familiars, amb la voluntat expressa que sigui publicada.

Per aquest motiu, deixarem de publicar les dades obtingudes per altres vies i la secció només recollirà les informacions que les famílies vulguin compartir.

Agraïm la vostra comprensió i us animem a fer-nos arribar les notícies que vulgueu donar a conèixer.

Podeu enviar la informació a: butlleti@fontcoberta.cat.

L'entrevista

Per Carme Ferrando i Callís

Jaume Colomer

26

Després d'uns quants anys com a coordinador de *L'Alzina*, en Jaume Colomer fa balanç d'aquesta etapa. Tot i deixar aquesta tasca, continua vinculat al projecte a través de la secció dedicada al patrimoni, un espai essencial per preservar la memòria i la identitat del nostre poble.

En aquesta entrevista també ens parla de la seva visió com a mestre ja jubilat davant les reivindicacions actuals del món educatiu, així com de la seva vida i activitats en aquesta nova etapa personal.

Després de tants anys coordinant *L'Alzina*, amb què et quedes d'aquesta experiència?

És una experiència molt enriquidora tot i que has d'estar pendent de molts aspectes de l'actualitat del municipi: de les festes, de les entitats, de diferents activitats... i, a més, estar al cas de la rebuda dels articles, de preparar l'entrevista, de coordinar la secció sobre el patrimoni, etc. No és fàcil, però és molt plaent un cop veus el resultat i tens el butlletí a les mans. Sempre he cregut que un butlletí municipal posa en paper la història i la dinàmica del municipi. Els qui vindran darrere nostre ho veuran quan el consultin o facin treballs d'investigació. Penso que *L'Alzina* s'hauria de guardar a totes les cases perquè és un recull del dia a dia viscut pels veïns de Fontcoberta al llarg dels anys, de l'evolució del municipi i del seu patrimoni. Jo mateix sovint l'utilitzo perquè m'ha proporcionat dades, informacions o fotografies per als treballs de recerca local que faig. Tenim la sort de comptar amb un butlletí municipal que ja ha complert gairebé 43 anys de publicació continuada, cosa que pocs municipis poden dir, i el que teniu a les mans és el número 298 (gairebé 300, que aviat és dit).

Coordinar el butlletí fa que entris en contacte amb molta gent, cosa que m'ha agradat, des dels regidors i regidores, l'alcaldia, a vegades amb els tècnics o l'administració de l'Ajuntament i el secretari i amb diferents persones i entitats. Veus el tarannà de la gent, generalment sempre amant i disposada, cosa que és d'agrair. M'ha agradat molt fer les entrevistes en tots aquests anys a persones diverses, de diferent edat i sexe, d'oficis molt variats i de tots els nuclis de població. A Vilavenut i Fontcoberta hi ha veïns que poden explicar vivències i experiències molt interessants. De tot plegat, en tinc un bon record.

Continues vinculat a la secció del patrimoni de *L'Alzina*. Què t'aporta aquest espai i per què creus que és important preservar i difondre el nostre patrimoni?

Em vaig oferir per continuar la secció *El nostre patrimoni* perquè és una manera de contribuir, encara que de

manera senzilla i amb poc esforç, en la coneixença del municipi des d'un altre àmbit, encara que hagi deixat la coordinació de *L'Alzina*. S'ha procurat, ara per ara, que diferents persones coneixedores d'una matèria aportin el seu saber: Miquel Rustullet, sobre la història de les masies i els seus estadants; Pere Llorens, sobre temes de geografia; Salvador Sarquella, de geologia; Ernest Costa, sobre fotografies antigues; o jo mateix, sobre aspectes patrimonials. De fet, a *L'Alzina*, i abans a *El butlletí*, sempre s'hi han fet sortir temes sobre el nostre patrimoni, però des de fa més de dos anys s'hi ha volgut donar un nou impuls. Hem de divulgar el nostre patrimoni en tots els vessants possibles per tal de preservar-lo. Aquesta secció de *L'Alzina* que m'he compromès a seguiré fent perquè em dóna satisfaccions.

Com a mestre ja jubilat, com vius la situació actual del món educatiu i les reivindicacions del professorat? Quins aspectes entens o comparteixes més?

Aquest setembre farà 50 anys que vaig començar a treballar de mestre i en tot aquest temps he vist molts canvis a l'ensenyament, alguns fruits de vagues a les quals vaig participar. He vist créixer i millorar l'escola pública però també hem patit les retallades. Tot i així, des que vaig començar ha augmentat la qualitat en molts aspectes, però té moltes ombres encara. Una, d'important, és que no s'ha aconseguit un acord sobre la funció social de l'escola, cosa depriment. Prova d'això són les 8 lleis generals d'educació que he viscut, ja vinguin de la dreta o de l'esquerra. He viscut la introducció de l'alumnat de 3 anys, la reforma educativa, els consells escolars, la inclusió, la immersió lingüística, molts canvis en la metodologia, els concerts educatius... i el gir neoliberal que afavoreix els rànquings d'escoles, l'autonomia de centres i un discurs sobre «l'excel·lència». Ara, els conceptes de llibertat i igualtat a l'educació s'interpreten de molt diversa manera, sovint amb un biaix polític i ideològic.

Estic plenament d'acord amb les reivindicacions actuals dels docents, que passen per diferents àmbits. El més important és el de la reivindicació econòmica, tant dels docents, com de la dotació a les llars d'infants, escoles o instituts, i l'augment del nombre d'ensenyants per disminuir les ràtios i donar més suport als alumnes amb necessitats (segons un estudi recent a les aules hi ha un 33 % d'alumnat que requereix suport). Cal pensar que la Generalitat de Catalunya destina a ensenyament un 4,5 % del PIB (Producte Interior Brut) quan la reivindicació dels docents és d'un 6 %, com a mínim, com el dels països més avançats, cosa que significaria un augment de pressupost considerable i, cas d'implementar-se, les millores en l'escola es notarien de seguida. És un tema que he vist i reivindicat al llarg dels anys de mestre, però que no ha tingut gaire avenços. En el fons, és una defensa de l'educació com un bé comú, universal, públic i gratuït, enfront d'entendre l'educació com un mercat

on fer-hi negoci. És una reivindicació que va més enllà del salari. També en comparteixo la demanda de menys burocràcia, un problema general de les administracions que s'eternitza.

Ara ja ets jubilat, però sempre has estat una persona molt activa. A què dediques el teu temps en aquesta etapa?

La paraula jubilació procedeix del llatí *jubilatio*, que deriva del verb *jubilare*, que significa «cridar d'alegria» o «cridar amb goig» però que amb sentit modern de la paraula s'ha allunyat de l'exclamació d'alegria per centrar-se en l'acció de retirar-se de la vida activa laboral. I d'això es tracta, de viure amb alegria i profit els anys que t'esperen en el trajecte final d'aquesta vida fins on et permeti la salut. És bo tenir aficions, curiositat o ganes de trencar rutines i estar actiu: fer treballar el cervell (jocs, lectura, recerca...) i el cos (sigui caminant, anant al gimnàs, practicant algun esport o cuidant un hort o un jardí), tenir una alimentació senzilla i equilibrada sense excessos, mantenir relacions socials o participar en alguna entitat o a les festes, entre altres aspectes. Fa poc, llegia que els catalans tenim una mitjana de vida de 84 anys quan en fa cinquanta era de 74. Hi han influït fets culturals i econòmics, la millora de la sanitat i l'educació, el poder gaudir d'una jubilació i l'augment de les prestacions socials. Hem vist molts progressos, encara que no ho sembli, en aquests anys de democràcia.

En el meu cas, omple el temps de jubilat en diferents camps: aprofundir en el coneixement del municipi trepitjant el territori, parlant amb la gent i cercant informació en arxius i institucions. També la meteorologia m'omple molt. Tinc una estació meteorològica oficial de l'AEMET des de fa 44 anys que m'obliga a fer un seguiment del temps dia a dia, portar uns registres i enviar dades. Això de banda, procuro mantenir el cos actiu anant en bicicleta, caminant amb la meua dona sovint o anant al gimnàs i col·laboro en dues brigades de voluntaris, una de comarcal i l'altra municipal que recuperen patrimoni, el netegen i el senyalitzen. Cal dir que també gaudeixo del temps dedicat a activitats festives i culturals i, sobretot, viure i gaudir de la família i els néts. ■

27

Podeu seguir l'entrevista completa a la pàgina web de l'Ajuntament.

El nostre patrimoni

Turons i indrets panoràmics que defineixen el nostre paisatge (i 2)

Pere Llorens Ros

El verd del pla de Martís i el blau del rec d'Espolla es fan costat.
Foto: Pere Llorens.

Ens situem a **Figueroles**, al SO del municipi, al costat de ca l'Ericus, on hi ha un petit plafó de fauna i flora. Des d'aquí divisarem la vall del Garrumbert però ara des de l'altre vessant respecte a Mas Ros, que ja es va citar amb anterioritat. Des d'aquí, si ens hi fixem bé, hi veurem alguns dels trets definitoris del nostre municipi: les dues aulines reclamadores, l'esplèndida masia de can Fares, el poble de Fontcoberta i, a la llunyania, Santa Caterina d'Espasens. Un indret espectacular, que vaig exemplificar amb la foto del passat butlletí.

Un altre cim a tocar del poble de Fontcoberta és el puig Ballador, sobre l'Escola Vella. Doncs bé, al camp que hi ha al seu vessant s'hi situa –aviat haurem de dir s'hi situava– l'**Alzina del Poble**. Des de sota del seu brancatge ens entristeix veure com s'està morint a poc a poc, però si aixequem la vista veurem que l'horitzó se'ns obre cap a les Gavarres, Rocacorba o Finestres... i fins i tot veiem un bocí de Pirineu. Ara bé, només hi podrem accedir quan el conreu del camp ens ho permet.

En els indrets que descriuré ara no cal que pugem a cap cim. Des de les nostres planes també tenim bones vistes, com la que ens ofereix el **pla de la Bruguera**. De camí cap a Figueroles, podem divisar un ampli angle, des de Rocacorba i Finestres fins a les Salines. I si avancem fins després de can Saraia –ja al límit del terme– veurem a migjorn l'inici de la vall del Vall-llobera, que ens ensenya diferents textures i colors, mentre s'esmuny cap a Puigpalt, ja fora del nostre municipi.

I acabem parlant dels dos camins més utilitzats pels meliantins per passejar-hi. Un d'ells és el **camí de Melianta a Centenys** i l'altre la **Via Verda del pla de Martís**, de la platja d'Espolla al monument de Sant Galderic. De fet però, podem unir els dos itineraris en un de sol sense massa esforç. Mentre hi passegem tenim a l'abast de la nostra mirada tot el Pirineu gironí –i de més enllà– darrere les muntanyes més conegudes de l'Alta Garrotxa. I si ho feu a l'hivern i està nevat, la vista encara serà més plaent. La guinda del pastís seria veure també la platja d'Espolla plena d'aigua i el rec d'Espolla en funcionament, un fet que aquest any hem pogut gaudir abastament. 🍷